

Κυρίου καὶ Σωτῆρος; καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. Λύτρος ἔξελέξατο τὴν Καπερναούμ, ἥτις ἔκειτο ἐν τῷ περιθώριῳ τῆς λίμνης, ὡς τὸν συνήθη τόπον τῆς διατριβῆς του, διὸ καὶ καλεῖται ἴδια αὐτοῦ πόλις (Ματθ. θ', 1). Ἐπὶ τὰς ἀκτὰς αὐτῆς εὑρῆκε τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐπιδιώκοντας τὸ ταπεινὸν ἐπάγγελμα τοῦ ἀλιέως, καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς ἵνα ὅσι μάρτυρες τῶν θαυμασίων ἔργων αὐτοῦ καὶ οἱ κήρυκες τῆς βασιλείας του. Ἐν αὐτῇ τῇ θαλάσσῃ περιεπάτησεν ἐπὶ τῶν ὑδάτων της πορευόμενος πρὸς αὐτούς. Ἐκεῖ ἐπετίμησε τοὺς ἀνέμους καὶ τὰ κύματα, καὶ ἡ ὄρμητικὴ κατατογή ἐν ρίπῃ μετεβλήθη εἰς ἄκρων γαλήνην· καὶ ἐν αὐτῇ ἐπλήρωσε τὰ δίκτυα αὐτῶν ἰχθύων διὰ θαυμαστοῦ ἀνελκύσματος. Ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ταύτης τῆς λίμνης ὁ Σωτὴρ ἐφάνη εἰς τοὺς μαθητάς του μετὰ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ, καὶ ὅστερον ἐπετίμησε τὸν Πέτρον διὸ τὴν ἀποστίαν του καὶ ἐξεβίασε τριπλῆν ὄμολογίαν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὴν τριπλῆν ἀρνητίν

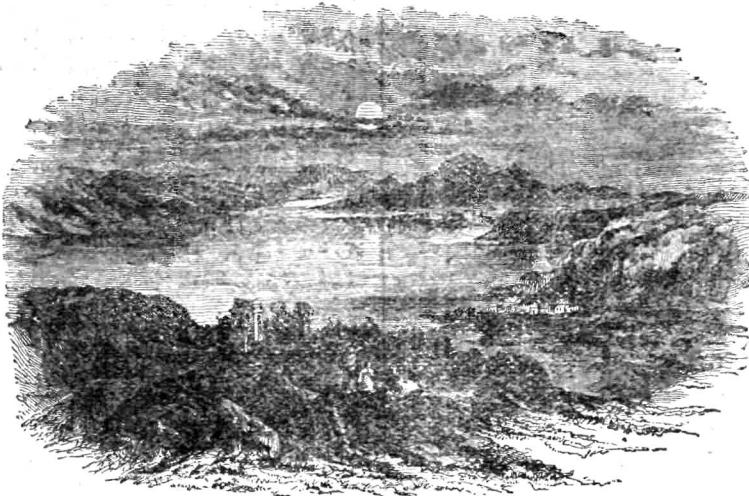
ἰχθύες οἵτινες πιάνονται ἐκεῖ συλλαμβάνονται δι' ἄριμοδιῶν οὐδέποτε δὲ μεταχειρίζονται δίκτυα». (ἀκολουθεῖ).

ΟΔΙΓΙΣΤΑ ΠΕΡΙ ΔΥΤΩΝ

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἀθηναΐδος» δημοσιεύμομεν τὴν παραχειμένην εἰκόνα ἥτις παριστάνει δύτην ἔτοιμον νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῇ λέμβῳ.

Τῇ ἀληθείᾳ εὐρίσκονται σπάνια παραδείγματα ἀνθρώπων οἵτινες δύνανται νὰ διαμείνωσι πολὺν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὑδάτος καὶ ν' ἀναπνέωσιν ἐκεῖ μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας μεθ' ἧς καὶ εἰς τὸν ἀέρα. Ἐντούτοις ἐκτὸς αὐτῶν εἶναι ἀδύνατον ἀνθρώποις νὰ μείνῃ ὑπέρ τινα δευτερόλεπτα χωρὶς νὰ πνιγῇ.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐξ ἀμυγμονεύτων χρόνῳ ὣν ἡ ἀλιεία τῶν μαργαριτῶν ἐγίνετο διὰ δυτῶν οἵτινες εἶχον ἀνατραφῆ οὕτως εἰπεῖν ἐντὸς τῆς θαλάσσης καὶ ἡδύναντο κάλλιστα νὰ ἐκτελέσωσι τὸ ἔργον των.



Ἡ λίμνη Γεννησαρέτ.

του, καὶ οὕτως ἀποκατέστησεν αὐτὸν πάλιν εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα καὶ εἰς τὴν θέσιν του εἰς τινὰ στήλην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν εἶναι φανερὸν ὅτι πλοῖα ἐπλεον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς λίμνης ταῦτης, καὶ διαρκούντων τῶν πολέμων τῶν μεταξὺ Ἰουδαίων καὶ Ῥωμαίων μικροὶ στολίσκοι ἐτέθησαν ἐκεῖ καὶ αἰματηρὰὶ ναυμαχίαι ἐγένοντο μεταξὺ αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ κατάστασις αὐτῆς μετεβλήθη μεγάλως τόρα· διότι οὐδὲ ἐν πλοιάριον εὐρίσκεται ἐκεῖ ἵνα ταράξῃ τὰ κύματά της. Ὁ κ. Buckinghan λέγει: «Τοῦτο τὸ ὥραιον τεμάχιον τοῦ ὑδάτος γέμει μεγάλης ποικιλίας ἐξαιρέτων ἰχθύων ἀλλ' ἀπὸ τῆς πτωχείας οὐ μᾶλλον εἴπειν, ἀπὸ τῆς ἀμαθείας καὶ ὀκνηρίας τοῦ λαοῦ τοῦ κατοικοῦντος περὶ τὰς ἀκτὰς αὐτῆς, δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ μήτε πλοιάριον, μήτε σχεδία, εἴτε μικρὸν εἴτε μεγάλον καθ' ὅλην τὴν ἔκτασίν της. Οἱ ὄλιγοι

Ημέρας τινὰς πρὸ τῆς ἀλιείας οἱ δύται παρασκευάζονται εἰς τὸ ἐπικίνδυνον· τοῦτο ἔργον ἀλείφοντες συχνὰ τὸ σῶμά των δ' ἐλαῖου. Τρέφονται δ' ἀρθρόνως καὶ θρεπτικῶς κατόπιν ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τῶν λέμβων βαστάζοντες ἐν ἡ δύο ἐκ τῶν εἰκονιζομένων ἐργαλείων καὶ διευθύνονται εἰς τὰ στρώματα τῶν ὀστρέων τὰ ὅποια προγονιμένως ἐξήτασαν· φθάνοντες δὲ εἰς τὸ ώρισμένον τόπον γεμίζουσι τὸ στήθος των διὰ πλατείας ἀναπνοῆς θέτουσι τοὺς πόδας των ἐπὶ μεγάλου λίθου δεδεμένου διὰ μακροῦ σχοινίου καὶ κατέρχονται εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης. Ἐκτελέσαντες δὲ τὸ ἔργον των ἀνέρχονται ἀνερχόμενοι κατὰ τὸ λέγειν πολλῶν καταλαμβάνονται ὑπὸ αἰμορραγίας ἥτις καταπραῦνει αὐτούς.

Οὗτοι ὑπόκεινται εἰς μεγίστους κινδύνους. Εἶναι δέ τινες, οἵτινες προσπαθοῦσι νὰ πίπτωσιν ἐπὶ τῶν βράχων, ἀλλοι δὲ γίνονται βορὰ τῶν καρχαριῶν ζλ. Διη-